

1. Nad skálou měsíc vplouval a po dní oheň hřál,
starou partu tuláků, kterou podzim z rovin svál.
Tady jsem uviděl Tvůj úsměv, jak jej namaloval dým,
mizel v korunách stromů i v korálcích jeřabin.

R: Ten dým mou paměť otvírá,
vidím dlouhý koleje a dlouhý loučení,
modrou řeku, modrý oči, modrý ráno
a zvláštní znamení, to mi přináší ten dým.

2. Ještě zpívám o dálkách, ještě nosím starej šál,
a taky uschlej vlčí mák, ten co s námi stopoval.
Každý srdce má svou chvíli, která z hlubin přchází,
je ty cesty zůstanou rozpletený provazy.

R: